



**Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]**

**Petrus <de Natalibus>**

**Lugduni, 1508**

De sancto Agapito martyre. Cap[itulum]. Ixxiiij.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

# Liber Septimus

Gemmis infiniti valoris plena induit: ut si quādo casus aduersus occurreret: exinde sibi in necessitatibus suis prouidere posset. Redemtes autē mercatores in insula maris appulerunt: in qua constantinū cum uxore dormitatis dimiserunt: familiā eorū interfecerunt: et omnē thesaurum abstulerunt. Illi autē excitati hoc viidentes amarissime flebant. Puella iuuenē interrogat si vere filius imperatoris esset: eo q̄ de hoc aliquatuū dubitaret. Ille ḥo se matrem habere romanā pauperē respondit. Patremq̄ suum quis esset omnino ignorare se dicit. Quē illa confortans diploide cū gēmis produxit: illi ḥo die sequenti a romanis navigatiū assumpti: simulantes se naufragio in insula deieceros romanū repertū: et ad domū matris constantini redunt. Iuuenis autē se et conjugē marii presentauit: oīa que sibi cōtingerat narravit: et diploidem cū gēmis tradidit. Tunc de comuni consilio vrbē adeunt: palatiū emūt: et nobile vitā ducent. Constantinus ḥo armis exercitabarū et in oībus famosus et cūctis amabilis habebatur. Cum autē die quadā in quodāz torneamento plures prostrasset: et oībus ignotus esset: cum ipso imperatore congrederit: et cum ipsum ad terram deiecisset: imperator eius strenuitatem considerans: ipsum plurimū honorasset: ille de progenie sua interrogauit. Ille ḥo patrē suum ignorare se dixit: matrē ḥo helenā ad impatorē adduxit: que ab eodē vit cognita: et secreti interrogaata helenā se esse dicit: patrē suū ac partī p̄didit: oīcē suos euentus pendit: constantinū quoq̄ impatoris filiū esse assertuit: et in signum horū anūlū eius cesari presentauit. Qd audiens constantius letus ultra modū efficit: et q̄ vro: nuper defuncta erat: helenā in conjugē d̄cspōsauit: atq; cū rege bizantii matrimoniuū cōfirmans: eo q̄ mortuo orientis imperiū acquisiuit. Filii quoq̄ suū constantinū in cesarē ordīnauit. Quo defuncto eisdē constantinus in imperium successit. Helena autē h̄z: nr̄ existens a iudeis circūciuta xp̄m in quē adhuc plene nō credebat: cui neq; baptismū accepisset reliquit: et iudicium accepit. Postq; autē constantinū a sancto silvestro baptizat̄ est: et a lepra mūdatus: et post disputationē habitā de fide inter iudeos et filiustrum: et ipa quoq; helenā couersa est ad xp̄m: vt habitū est supra in gestis silvestri pape p̄dile. kalen. ianuarii. Post hec autē helenā amore passionis dñi aiata hierosolymā p̄exit et crucē dñlē requisivit. Sanctū quoq; quiriatū qui prius iudas est vocatus hierosolymo: uē xp̄m ordinavit: partē quoq; dñlē crucis constantinopolim ad filiū suū imperatorē attulit: partem ḥo in hierusalē dimisit: vt hec oīa acta sunt supra in hystoria de inuentō sancte crucis. v. non. maij. Ipsa ḥo beata helenā operibus pietatis et religionis instudēs: octogesimū etatis annū agens in sanctitate vite in pace quietuit

apud vrbē romā. xv. kalē. septēbris. Sepultus est in ecclīa sanctoz marcellini et petri. Ego corpus filius eius constantinus imperator inde constantinopolim transulisse dicitur: postq; ad ipsam vrbā habitatus accessit. In tempore noī pcessu de ipa vrbē rege a venetis translatis esse fertur venetas ipsū corpus: et sepultus iacet in monasterio suo nomini edificato.

De sancto Agapito martyre. Cap. lxxviii.



## Bapitus

martyr passus est apud ciuitatem prenestinā sub aurelianō et imperatore preside ḥo antiochō quia sancto porphyrio martyre enurrit et in fide doctus: cum esset annoī. xv. et amore xp̄i martyrio ferneret sponte se imperator in vrbē obtulit: et se xp̄ianum viua voce asseruit. Iustū ergo imperatoris tenuit et neruiscrudis durissime celsus: deinde ut compelleretur sacrificare traditus est. Qui dirissimo carcere ipsum inclusit: et per quattuor dies cibum omne negauit. Artulus ḥo sic anastasius cornicularius eum custodiebat: et ab eo verba vīte audiens: pene in christum credebat: inde de carcere presidi exhibitus: prunas ardes super caput iussit imponi: et cum gratias martyri deo ageret: flagellis ceditur: et nudus capite deo sum verso suspenditur: atro subter eū fumo facio: omnibusq; abeuntibus sic stare mādatatur: donec in ipso cruciatu deciceret. Hādatūq; est per presidē vt nullus oīno ad eū accederet. Post dies autem quattuor anastasius cornicularius illuc accedens: vidit eū solutū sup fumū ambulante et psallente. Et conuersus ad xp̄m hoc presidi nūctauit: quē p̄ses carceri mācipauit: agapitū ḥo iterum derentū a quattuor fibiūnicē succedentibus flagellis cedi durissime iussit: deinde bullente aquā sup ventre ei⁹ ministri diabolus effuderet et maxillæ eius p̄fegerūt. Interea preses subito de tribunali suo cadens a ministris collectus: et in lecto reclinatus est: et sentiens dei virtutem in martyre post modicum tristem animam emisit. Quod cum imperatori nūciatum esset: suffici agapitum ad ciuitatem prenestinam duci: et ibidem in amphitheatro leonis subiici. Sed mansuete fere ad lambendum pedibus martyris se inclinauerūt. Quod vidēres sceleris ministri iussu imperatoribus tulerunt sanctum martyrem: et venerunt contra ciuitatem prenestinam milites rō ab vrbē vigesimotero: vbi sunt due columner: et eum vbi gladio percusserunt. xv. kalen. se ptembris. Culus corpus a christianis sepultum est miliario primo ab vrbē in sarcophago nouo ibi diuinatus invento.